

NIECĄCY (1) *part praes act*

N pl subst nięcącć.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Rozpalający; pobudzający, powodujący [co]: Są wiérfzć láméntliwé/ łzy w oczách nięcącć GosłCast
37.

Cf NIECIĆ

AŻ